

Galliner

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Península de Salou, 08510.
Emplaçament Situadt al centre de la colònia Salou, a llevant a de la Vil·la Antonina.

Coordenades:

Latitud: 41.97528
Longitud: 2.31574
UTM Est (X): 443309
UTM Nord (Y): 4647258

Classificació

Número de fitxa 08116-88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08115A00600018
Fitxes associades:
[Colònia Salou-Baurier](#)
Autoria de la fitxa Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

Edificació de planta rectangular orientada a migjorn que fou destinada a usos ramaders a mode de galliner. Consta de tres construccions adossades lateralment que presenten planta baixa i teulada a dos vessants cada una. Davant de la façana principal s'obre un petit pati bastit amb fusta i protegit per una malla metàl·lica. La construcció és de maons i està arrebossada i pintada de blanc.

Història

No es tenen referències històriques concretes d'aquest immoble, encara que la seva història va lligada amb la de la colònia Salou-Baurier. La colònia Salou-Baurier és un complex industrial tèxtil i residencial emplaçat a riba dreta del Ter. Fou fundada per la societat Baurier Germans el 6 d'abril de 1964 després que aquests adquirissin la finca anomenada el Molinet de Salou. Immediatament després d'aquesta compra es començà a construir la fàbrica i les primeres cases destinades als treballadors. Amb la mort del fundador monsieur Pierre el 1879 la societat canvia de nom en honor a ell i es passà a anomenar-se P. Baurier i Fill. Poc a poc es varen ampliar les construccions de dins la colònia. Vers el 1880 s'erigí una passera feta de taulons sobre el riu Ter que connectava Roda de Ter amb la fàbrica reduint el seu recorregut a un quilòmetre escaig. Posteriorment, però encara dins del segle XIX, s'erigiren sota la direcció d'Antonin Baurier la capella, l'escola, el cafè, la sala de festes, l'economat, el forn de pa i cal Guarda, entre d'altres. El 1900 la societat tornà a canviar de nom per passar a denominar-se Fills i Nét de P. Baurier, quan Antonin Baurier incorporà al negoci familiar el seu germà petit Enric i el seu fill Pierre. A més a més, aprofità el moment de bonança per començar edificar torres residencials com el Castell Nou (1901) que fou la primera seguida pel la Vil·la Antonina (1914), encarregada pel matrimoni format per Jean Azéma i Antonina Baurier. Aquest període d'esplendor fou continuat per l'eufòria i esperança que portà el nou règim república durant els anys de la Segona República. Malauradament l'esperança de major justícia i igualtat social es veié truncada per les penalitats de la Guerra Civil (1936-39). Durant aquest temps el propietaris es refugiaren a França i el control de la fàbrica fou liderat per un comitè de treballadors. Com a molts altres llocs, la fàbrica es troba mancada d'homes i durant el conflicte la capella Salou, així com la Ermita de Santa Magdalena foren cremades. L'any 1939, acaba la guerra, la colònia passà a ser Societat Anònima, anomenant-se Industrial Baurier S. A. El 1940 la colònia patí un fort aiguat que provocà destrosses en la fàbrica. Fruit d'això s'hagué de reconstruir alguns habitatges, així com la passera i la fàbrica, que durant les reparacions s'aprofità per engrandir-la. Vers el 1949 Don Joan Baurier ordenà construir la darrera de les residències colonials, la Vil·la Anne Marie. Amb aquesta ja sumaven una quinzena de edificacions: 10 edificis entre cases i blocs destinats als treballadors, les tres torres Baurier esmentades, la capella, l'escola, l'economat, el forn de pa, el cafè i la sala de festes. La fàbrica tancà el 1963, 99 anys després de la seva fundació. Poc abans de tancar la colònia Salou el padró municipal tenia registrats 203 treballadors que hi residien i 58 més en els masos disseminats de la zona.

